

Overeenkomst tussen de Staten, die partij zijn bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en de Hoge Autoriteit der Gemeenschap, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, anderzijds, nopens de betrekkingen tussen het Verenigd Koninkrijk en de Gemeenschap, op 21 December 1954 te Londen gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

No. 1

's-Gravenhage, 22 Juni 1955.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 23 Juni 1955.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer uiterlijk te kennen worden gegeven op 23 Juli 1955.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, eerste lid, der Grondwet heb ik, mede namens mijn ambtgenoot zonder Portefeuille, mr J. M. A. H. Luns, de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de Nederlandse tekst van de op 21 December 1954 te Londen tussen de Staten, die partij zijn bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Hoge Autoriteit der Gemeenschap, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, anderzijds, gesloten Overeenkomst nopens de betrekkingen tussen het Verenigd Koninkrijk en de Gemeenschap, met Bijlage (*Trb.* 1955, 70)¹).

Tevens gelieve U Hoogedelgestreng aan te treffen een toelichtende nota, met bijlage, bij genoemde overeenkomst.

Het is de bedoeling, dat deze overeenkomst, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, slechts zal gelden voor Nederland.

De overlegging van de tekst dezer overeenkomst aan de Staten-Generaal is vertraagd, doordat het gewaarmerkt afschrift van deze overeenkomst eerst op 11 Juni jl. werd ontvangen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Toelichtende Nota

§ 1. Achtergrond en historie van de onderhandelingen met het Verenigd Koninkrijk

Toen in 1950 de Franse Regering het plan tot oprichting van een Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS) openbaar maakte en Duitsland en andere Europese landen uitnodigde aan onderhandelingen daaromtrent deel te nemen, bestond ook in het Verenigd Koninkrijk terzake grote belangstelling. De Engelse Regering heeft toentertijd echter niet willen deelnemen aan de onderhandelingen, met name omdat zij een voorwaarde, die door de Franse Regering prelabel werd gesteld voor deelname aan de onderhandelingen niet wenste te aanvaarden, namelijk dat tevoren het beginsel van overdracht van nationale bevoegdheden aan een gemeenschappelijk bovennationaal gezagsorgaan zou worden erkend. Deze afwijzing van Engelse zijde betekende echter geenszins, dat Engeland geen groot belang aan zulk een Gemeenschap op het Continent van Europa zou hechten en geen nauwe betrekkingen ermee zou willen onderhouden. De landen van de Gemeenschap, die ook van den beginne af een groot belang zagen in het op enigerlei wijze binden van het Verenigd Koninkrijk aan de Gemeenschap, hebben dan ook van hun kant de mogelijkheid willen openhouden om o.a. met het Verenigd Koninkrijk na de totstandkoming van de E.G.K.S. een nauwe band te scheppen. In de Overeenkomst met betrekking tot de overgangsbepalingen behorende bij het Verdrag tot Oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal is dan ook in § 14 voorzien, dat de Regeringen van de zes landen van de E.G.K.S. onderhandelingen zullen voeren met derde landen en in het bijzonder met Groot-Brittannië, over alle economische en commerciële betrekkingen ten aanzien van kolen en staal tussen de Gemeenschap en die landen. Bij deze onderhandelingen zal de Hoge Autoriteit, volgens instructies, die door de Bijzondere Raad van Ministers van de E.G.K.S. bij eenstemmigheid moeten worden vastgesteld, optreden als gemeenschappelijke lasthebber van de Regeringen der deelnemende staten.

Het belang van een nauwe samenwerking met de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal werd door het Verenigd Koninkrijk na de ondertekening van het E.G.K.S.-Verdrag bij herhaling openlijk erkend. In een gemeenschappelijke verklaring, op 14 September 1951 te Washington afgelegd door de Ministers van Buitenlandse Zaken van Frankrijk, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië gaf de Britse Regering uiting aan haar voornemen een zo nauw mogelijke associatie met de Europese continentale gemeenschap in alle stadia van haar ontwikkeling tot stand te brengen. Het Verenigd Koninkrijk heeft reeds op 1 September 1952, dus kort nadat de Hoge Autoriteit haar werkzaamheden was begonnen, een permanente missie bij de E.G.K.S. te Luxemburg gevestigd.

Een nauwe associatie zou volgens de landen van de E.G.K.S. moeten betekenen: een overeenkomst krachtens welke niet slechts instellingen voor gemeenschappelijk overleg worden gecreëerd, maar krachtens welke naar een bevrijding van het onderlinge handelsverkeer zou worden gestreefd, de onderlinge concurrentie op gezondere basis zou kunnen worden gebracht en krachtens welke de sociaal-economische stabiliteit over en weer kan worden bevorderd.

Om een indruk te geven van de orde van grootte van de productie en de onderlinge handel zijn in de bijlage van deze Nota enige ten dele op schatting berustende cijfers opgenomen. Uit deze cijfers blijkt weliswaar, dat het zwaartepunt van de exportbelangen zowel van het Verenigd Koninkrijk als van de E.G.K.S. bij de export naar derde landen en niet zozeer in de onderlinge handel ligt, maar zij tonen tevens aan, dat deze onderlinge handel geenszins mag worden verwaarloosd. Met name heeft het Verenigd Koninkrijk belang bij een verzekerde afzet van kolen en van bepaalde staalproducten in de E.G.K.S. Gezien het lage Engelse prijspeil is de Engelse markt tot nog toe niet bijzonder aantrekkelijk voor de producten van de E.G.K.S. gebleken, een toestand, die uiteraard aan veranderingen onderhevig kan zijn.

Het belang van een associatie, waaraan een zo ruim mogelijke economische inhoud wordt gegeven ligt echter niet alleen op economisch terrein; er zijn ook belangrijke politieke aspecten aan verbonden. Immers, zulk een associatie zou het gevaar van continentale afsluiting verminderen, waardoor weerstanden tegen een verdere Europese integratie in bepaalde politieke milieus zouden kunnen worden overwonnen en het vertrouwen in die integratie zou kunnen worden versterkt.

Het heeft geruime tijd geduurd alvorens de voorbereidingen voor het voeren van formele onderhandelingen over een associatie waren voltooid, aangezien de Regering van het Verenigd Koninkrijk niet geneigd bleek tot het aangaan van een nauwere band met de E.G.K.S., alvorens zij enig inzicht had kunnen verwerven omtrent de wijze waarop de E.G.K.S. haar taak zou vervullen. Pas op 24 December 1953 waren de voorbereidingen zover gevorderd, dat de E.G.K.S. de Britse Regering kon voorstellen de onderhandelingen als bedoeld in § 14 van de E.G.K.S.-Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen te openen. Dit is geschied door het overhandigen door de Heer Monnet op 24 December 1953 van een brief ¹⁾ waarin aan de vertegenwoordiger van het Verenigd Koninkrijk te Luxemburg, Sir Cecil Weir, alle mogelijkheden voor een zo ruim mogelijke associatie met concrete economische inhoud, zijn opengehouden. Wel werd, om de indruk te voorkomen, dat aan het Verenigd Koninkrijk onaantvaardbare eisen werden gesteld, in deze brief bevestigd, dat het Verenigd Koninkrijk had verklaard zich in het kader van de associatie niet aan supra-nationaal gezag te kunnen onderwerpen.

De Britse Regering heeft na ontvangst van de brief van 24 December 1953 de Britse industrie en de leden van de Commonwealth geraadpleegd. Bij deze raadplegingen bleek, dat van de zijde van de Britse ijzer- en staalindustrie ernstige bezwaren tegen het voorstel bestonden; deze bezwaren waren in het bijzonder de vrees voor eventueel toenemende concurrentie, voor een eventuele nivellering van sociale lasten, voor een aantasting van het systeem der preferenties in de Commonwealth en voor een prijsgeven van Britse soevereiniteit ²⁾.

Op 29 April 1954 verklaart het Verenigd Koninkrijk in antwoord op de brief van 24 December 1953 zich bereid

¹⁾ Jaarboek van het Ministerie van Buitenlandse Zaken 1953/1954, bijlagen 3 en 4, blz. 213 en 217.

²⁾ Vergl. monthly statistical bulletin, British Iron and Steel Federation, vol. 29 — nr. 3, March 1954.

het overleg te openen door middel van voorbereidende besprekingen.

Het was inmiddels wel duidelijk geworden, dat onderhandelingen met het Verenigd Koninkrijk over een associatieverdrag met concrete economische verplichtingen over en weer zeer geruime tijd in beslag zouden gaan nemen. Met het oog daarop en mede gezien de Europese politieke ontwikkeling hebben de Regeringen van de zes landen van de E.G.K.S. en de Hoge Autoriteit toen besloten een dergelijke associatie fasegewijs na te streven en op korte termijn een eerste stap op de weg naar een associatie te zetten, een stap die weliswaar vooralsnog meer van politieke dan van economische betekenis is, maar die de basis kan zijn voor een geleidelijke uitbouw in economische zin.

Van September 1954 af zijn door de Hoge Autoriteit, in nauw overleg met de zes regeringen van de aan de E.G.K.S. deelnemende staten onderhandelingen gevoerd, die hebben geleid tot de ondertekening op 21 December 1954 te Londen van de onderhavige overeenkomst.

De erkenning door de Regering van het Verenigd Koninkrijk van de door de E.G.K.S. reeds bereikte resultaten in de voorlaatste alinea van de preambule mag als één van de belangrijkste overwegingen voor de totstandkoming van de onderhavige overeenkomst worden beschouwd. Van de zijde van het Verenigd Koninkrijk is steeds betoogd, dat zij haar houding empirisch zou bepalen, m.a.w. aan de hand van de praktische functionering van de E.G.K.S. De wijze, waarop het E.G.K.S.-Verdrag tussen de daaraan deelnemende landen wordt ten uitvoer gelegd, heeft aldus zijn weerslag op de externe verhoudingen van de Gemeenschap.

§ 2. Inhoud en strekking van de overeenkomst

De doelstelling van de overeenkomst is het scheppen van een organisatie, waarbinnen het contact met het Verenigd Koninkrijk zal worden georganiseerd. Op de materiële inhoud van dit contact zal hieronder nader worden teruggekomen. De organisatie zelf behelst twee vormen voor het onderhouden van dit contact. In de eerste plaats wordt in het leven geroepen een Permanente Raad van Associatie, waarvan vertegenwoordigers van de Regering van het Verenigd Koninkrijk en van de Hoge Autoriteit deel zullen uitmaken. Waar de Hoge Autoriteit het belangrijke uitvoerende orgaan van de Gemeenschap is, is het duidelijk, dat zij in eerste instantie over beleidsproblemen op het gebied van kolen en staal het contact met de Engelse Regering zal onderhouden. Het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal kent echter op verschillende punten een intensieve medewerking van de Raad van Ministers aan de besluitvorming van de Gemeenschap; instemming van de Raad of voorafgaande raadpleging van de Raad is op verschillende plaatsen dwingend voorgeschreven. Juist op het gebied van de buitenlandse betrekkingen hebben de Regeringen een groot deel van hun autonomie behouden, weshalve het alleszins passend is, dat ook op het niveau van de Ministers een geregeld contact met de verdragpartners wordt onderhouden. Daarnaast voorziet de overeenkomst dan ook in speciale vergaderingen, die zullen worden gehouden door de Raad van Ministers van de E.G.K.S. en de Regering van het Verenigd Koninkrijk, één en ander met deelname van de Hoge Autoriteit. Met deze vormen van contact heeft de overeenkomst tweeërlei doelstellingen willen bereiken. Ten eerste zal een voortdurende uitwisseling van gegevens en wederzijdse raadpleging plaatsvinden. Ten tweede wil de overeenkomst een kader scheppen om meer concrete onderhandelingen te voeren met betrekking tot de handelsbelemmeringen, die aan het onderlinge verkeer thans nog in de weg staan.

De onderlinge consultatie en informatie, die met name in artikel 6 is geregeld, heeft betrekking op bijna alle punten, die voor het beleid ten aanzien van de markt van kolen en staal van belang zijn. Opgemerkt zij, dat het hier dus uitsluitend om een informatief contact gaat. De Permanente Raad kan

geen beslissingen nemen. De beide in de Permanente Raad vertegenwoordigde partijen hebben immers op verschillende punten geen zelfstandige handelingsbevoegdheid. De Hoge Autoriteit heeft veelal de medewerking van de Bijzondere Raad van Ministers nodig. De Engelse Regering zal vaak niet zonder medewerking van haar Parlement kunnen handelen. De raadpleging kan ertoe leiden, dat beide partijen een bepaalde gezamenlijke gedragslijn nuttig oordelen. Of zodanige gedragslijn in feite zal worden aanvaard, hangt echter af van beslissingen, welke overeenkomstig de institutionele en constitutionele regels, waaraan elk der partijen is gebonden, worden genomen.

Ten aanzien van de belemmeringen van het onderlinge handelsverkeer gaan de regels van de overeenkomst iets verder. Hier is niet meer alleen sprake van een uitwisseling van inlichtingen en een bespreking daarover, doch er is wel degelijk sprake van onderhandelingen enerzijds om te voorkomen, dat de bestaande belemmeringen worden verhoogd (artikel 7) anderzijds om een opheffing van deze belemmeringen successievelijk mogelijk te maken (artikel 8). Ten aanzien van dit laatste kan worden opgemerkt, dat het hier gaat om een wezenlijk punt voor de verdere uitbouw van de associatie. Een dergelijke associatie is immers het meest zinvol, indien het onderlinge handelsverkeer zich zo vrij mogelijk kan ontwikkelen. Te dezer zake wordt door deze overeenkomst een niet onbelangrijke stap vooruit gezet. Het is n.l. niet van belang ontbloot, dat terzake *op verzoek* van de Hoge Autoriteit of van de Regering van het Verenigd Koninkrijk overleg zal plaatsvinden; het kan dus niet van goede wil van de wederpartij afhangen, of al dan niet over een bepaald onderwerp, waarop dit artikel betrekking heeft, overleg zal worden gepleegd.

De Permanente Raad wordt dus het orgaan, waarbinnen de onderhandelingen op grond van § 14 van de Overeenkomst met betrekking tot de overgangsbepalingen zullen worden gevoerd. De in artikel 8 opgesomde onderwerpen zijn typisch de onderwerpen, die thuis horen in onderhandelingen „over alle economische en commerciële betrekkingen ten aanzien van kolen en staal”, waarover eerdergenoemde § 14 spreekt. Dit nauwe verband maakt een aantal bijzondere voorzieningen nodig. § 14 van de Overeenkomst bepaalt n.l. in de eerste plaats, dat de Hoge Autoriteit te dezer zake optreedt als „gemeenschappelijke lasthebber van de Regeringen der deelnemende staten” en wel op bij eenstemmige beslissing door de Raad van Ministers vastgestelde instructies. In de tweede plaats wordt in diezelfde paragraaf gezegd, dat vertegenwoordigers der deelnemende staten de onderhandelingen kunnen bijwonen. Waar het uiteraard niet in de bedoeling ligt om door middel van dit Verdrag de onderlinge verhoudingen tussen de instellingen der Gemeenschap te wijzigen, zijn dan ook gelijktijdig regelingen getroffen om te voorkomen, dat aan de rechten van de Raad van Ministers en de onderscheidene regeringen afbreuk wordt gedaan. Terzake van de instructies voor de te voeren onderhandelingen is dit vastgelegd in een tussen de Raad van Ministers en de Hoge Autoriteit afgesloten Protocol¹⁾. De mogelijkheid voor de Regeringen om waarnemers te zenden naar de onderhandelingen is uitdrukkelijk opgehouden in artikel 2, lid 3, van het onderhavige Verdrag. Op dit alles sluit weer aan artikel 4, lid 2, dat de Hoge Autoriteit de verplichting oplegt om de Raad regelmatig op de hoogte te houden van wat zich in de Permanente Raad afspeelt. Op deze wijze kunnen en de Raad en de Regeringen voortdurend nagaan, of zij het nodig achten op enigerlei wijze met instructies op grond van § 14 in te grijpen.

Tenslotte is een laatste noodzakelijk complement van deze constructie vervat in lid 3 van artikel 10. Daar immers de Hoge Autoriteit als mandataris der Regeringen is aangewezen, zou het in strijd zijn met het in § 14 bepaalde en bovendien tot verwarring aanleiding geven, indien de Regeringen de onderhandelingsstaak weer zelf zouden gaan vervullen.

¹⁾ Opgenomen in *Trb.* 1955, blz. ...

§ 3. Toelichting op de artikelen van de overeenkomst

Na de bovenstaande uiteenzetting kan toelichting op een aantal artikelen van de Overeenkomst achterwege blijven en zij kan met betrekking tot andere artikelen zeer beknopt zijn.

De artikelen 6, 7 en 8. In deze artikelen wordt de taak van de Permanente Raad van Associatie nader omschreven.

Artikel 6 behandelt de eerste taak van de Permanente Raad van Associatie, t.w. de onderlinge uitwisseling van gegevens en de raadpleging over onderwerpen, die voor beide partijen van belang zijn.

Lid 2 geeft de onderwerpen aan, waarover in de Permanente Raad kan worden gesproken; enerzijds bestrijken zij vraagstukken met betrekking tot de ontwikkeling van productie en onderlinge handel in kolen en staal en anderzijds de factoren, die van invloed zijn op de concurrentieverhoudingen.

De onderwerpen, genoemd in artikel 6, lid 2, betreffen problemen, waarmede de E.G.K.S. zich volgens het E.G.K.S.-Verdrag bezig houdt. In lid 3 van artikel 6 is ten overvloede nog eens vastgelegd, dat in de Permanente Raad geen onderwerpen aan de orde komen, welke buiten dit kader vallen.

Artikel 7 gaat, als in de algemene beschouwingen onder II hierboven reeds opgemerkt, in zoverre iets verder dan het meer algemeen gestelde artikel 6, dat de beide partijen hier de verplichting op zich nemen elkaar te raadplegen voor, of indien zulks onmogelijk is onmiddellijk na het nemen van concrete maatregelen tot verdere beperking van het handelsverkeer.

De verplichting tot voorafgaande raadpleging is overigens beperkt tot die gevallen van handelsbeperkingen, die ertoe dienen „het hoofd te bieden aan moeilijkheden, voortvloeiende uit een afnemen van de vraag naar kolen en staal dan wel uit een bestaand of verwacht tekort in de kolen- en staalvoorziening”. Buiten deze omschrijving vallen dus de beperkingen, die de afzonderlijke landen op grond van hun handelspolitieke autonomie om andere redenen kunnen invoeren. In ieder geval zijn de Regeringen wel ten nauwste bij deze aangelegenheid betrokken hetzij omdat zij het initiatief nemen tot het invoeren van dergelijke beperkingen, hetzij dat zij de beslissingen te dezer zake moeten uitvoeren. Dit is dan ook de reden, dat in artikel 2, lid 2, wordt bepaald, dat, indien dergelijke punten aan de orde komen, een vertegenwoordiger van de betrokken staat of staten de vergadering van de Permanente Raad kan bijwonen en daaraan deelnemen.

Artikel 9 geeft enkele algemene richtlijnen, waarmede de Permanente Raad bij de vervulling van zijn taak heeft rekening te houden; ter toelichting zij slechts vermeld, dat lid c. van dit artikel niet betekent, dat de bestaande verhouding terzake tussen het Verenigd Koninkrijk en de andere leden van de Commonwealth als een onveranderlijk gegeven moet worden beschouwd en dat vraagstukken, die deze verhouding zouden kunnen beïnvloeden derhalve buiten de discussie zouden moeten blijven.

Artikel 10. Dit artikel behandelt het contact tussen de Raad van Ministers en de Regering van het Verenigd Konink-

rijk. Bij de bijzondere gemeenschappelijke vergaderingen, die hiertoe zullen worden gehouden, zullen aanwezig zijn de leden van de Raad van Ministers, de Hoge Autoriteit en een Engelse Minister, deze laatste vergezeld van „personen, die in het Verenigd Koninkrijk op het gebied van kolen en staal een openbare functie bekleden”. Deze laatste toevoeging is noodzakelijk, omdat de bevoegdheidsverdeling in Engeland de aanwezigheid van de presidenten van de „National Coal Board” en de „Iron and Steel Board” kan nodig maken.

Formeel zijn deze zittingen niet te beschouwen als vergaderingen van de Bijzondere Raad van Ministers van de E.G.K.S., zodat de door het E.G.K.S.-Verdrag voorziene besluitvorming alsook de raadpleging enz. van de Bijzondere Raad van Ministers niet op deze zittingen kan plaatsvinden.

De onderwerpen, die in deze zittingen aan de orde komen, zijn vrij ruim gedefinieerd en betreffen „aangelegenheden, welke op grond van het Verdrag tot oprichting van de Gemeenschap in aanmerking komen voor behandeling door de Raad van Ministers of de Regeringen der deelnemende staten van de Gemeenschap en welke eveneens van belang zijn voor de Gemeenschap en het Verenigd Koninkrijk”. Men heeft n.l. niet het overleg willen beperken tot onderwerpen, waarover de Raad uitdrukkelijk moet worden geraadpleegd of waarmede hij instemming moet betuigen. Ook in het kader van de E.G.K.S. zelf heeft de practijk een ruimere gedachtenwisseling tussen de Raad en de Hoge Autoriteit doen ontstaan, met name op grond van artikel 26 van het Verdrag tot oprichting van de Gemeenschap.

Naar analogie hiervan kan op grond van de gekozen bewoordingen van artikel 10 elk onderwerp, waar de nationale politiek van de Regeringen met de belangen van de Gemeenschap en het beleid van de Hoge Autoriteit in aanraking komt, een punt van bespreking uitmaken in de hier bedoelde vergaderingen voor zover dat onderwerp tevens van belang is voor de verhouding tussen de Gemeenschap en het Verenigd Koninkrijk.

De artikelen 11 t/m 15. Van de artikelen 11 t/m 15 behoeft naar de mening van de ondergetekenden slechts artikel 14 enige toelichting.

Uit artikel 14 blijkt, dat men aan het nauwe contact tussen de Gemeenschap en het Verenigd Koninkrijk een duurzaam karakter heeft willen geven. Dit betekent echter geenszins, dat de samenwerking met het Verenigd Koninkrijk zich ook in de toekomst zal moeten beperken tot de vorm van samenwerking, zoals die in de onderhavige overeenkomst is geregeld. Met name zal ernaar moeten worden gestreefd, dat op economisch terrein aan het contact een veel ruimere inhoud en praktische betekenis zal worden gegeven.

De Minister van Economische Zaken,

J. ZIJLSTRA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

Steenkolen

	1952	1953	In mln tonnen 1ste helft 1954
Productie E.G.K.S.	238,9	236,9	119,3
Productie V.K.	230,1	227,8	116,6
Uitvoer E.G.K.S. naar V.K.	—	0,6	0,4
Uitvoer Nederland naar V.K.	—	—	—
Invoer E.G.K.S. uit V.K.	3,5	5,0	2,8
Invoer Nederland uit V.K.	0,5	1,0	0,4
Uitvoer E.G.K.S. naar derde landen (incl. V.K.)	4,4	5,8	2,7
Uitvoer V.K. naar derde landen (excl. E.G.K.S.)	11,8	11,9	5,5
Uitvoer E.G.K.S. naar derde landen (excl. V.K.)	4,4	5,3	2,3
<i>IJzer- en staalproducten</i>			
Productie E.G.K.S. (ruw staal)	41,8	39,7	20,3
Productie V.K. (ruw staal)	16,68	17,89	9,68
Uitvoer E.G.K.S. naar V.K.	1,03	0,7	0,05
Uitvoer Nederland naar V.K.	0,08	0,09	0,05
Invoer E.G.K.S. uit V.K.	0,14	0,23	0,12
Invoer Nederland uit V.K.	0,09	0,12	0,05
Uitvoer E.G.K.S. naar derde landen (incl. V.K.)	8,19	7,94	3,93
Uitvoer V.K. naar derde landen (excl. E.G.K.S.)	±1,3	±1,3	±0,7
Uitvoer E.G.K.S. naar derde landen (excl. V.K.)	7,2	7,2	3,8